

FOTO: JEROEN JUMELT/ANP

‘Leef in het nu!’

Acteur, zanger, danser, choreograaf en regisseur **Stanley Burleson** (60) zit binnenkort veertig jaar in het vak. Wat waren voor hem de belangrijkste levenslessen uit al die decennia?

TEKST: BRAM DE GRAAF

Niet opvallen. Het was misschien wel de eerste levensles die musicalster Stanley Burleson kreeg van zijn ouders. “Mijn vader werd in Suriname geboren en kwam in 1962 naar Nederland”, vertelt hij op de bank in zijn woonplaats Wormerveer. “Hij paste zich ontzettend snel aan. Nadat hij mijn Nederlandse moeder leerde kennen, ging hij met haar in Krommenie wonen. In het dorp waren maar twee zwarte mannen. Daarom zorgde hij ervoor dat hij niet met zijn kop boven het maaiveld uitstak. Over zijn geboorteland sprak hij zelden met ons. Mijn twee broers en ik groeiden op als Nederlandse jongens die af en toe bruine bonen met rijst aten. Ons werd geleerd: Probeer niet op te vallen en doe geen gekke dingen, want dan vestig je de aandacht op jezelf.”

En wat deed zoon Stanley? Volgend jaar vier je jouw veertigjarig jubileum in de showbizwereld, waarmee je volop in de aandacht kwam. Waar ging het mis? “Haha, geen idee. Mijn inmiddels overleden ouders hadden geen talent daarin, mijn vader

was opgeleid als meubelmaker. En mijn twee broers hebben totaal andere interesses.”

Wat voor jeugd had je?

“Ik was de middelste van de drie, we schelen nauwelijks in leeftijd. In Krommenie liepen we achter elkaar over straat als drie gemixte jongetjes in door onze moeder gemaakte kleding. Iedereen vond ons schattig. Op school was ik een buitenbeentje. Ik had een lui oog en droeg een dikke bril met een pleister erop. Ik speelde met meisjes, zat in een drumband en speelde accordeon. Ik was niet hip te krijgen en werd gepest. Maar eenmaal op de havo interesseerde het me niet meer wat ze van me vonden.” ▶

‘Ik was niet hip te krijgen en werd gepest’

'Succes is fantastisch, maar je moet het altijd relativëren'

Waar droomde je van als kind?

"Ik had niet echt een droom, maar ik vond al jong zingen heerlijk. Mijn vader had platen van Tom Jones, Oscar Harris en Sarah Vaughan en ik galmde daarop mee. De muziekleraar op de havo hoorde me zingen en vroeg me als zanger voor de schoolband. Daar openbaarde zich mijn talent. Ik voelde me als een vis in het water op de Bühne. Twee jaar later ging ik ook dansen en meedoen aan talentenjachten. Bij de eerste won ik meteen een reis naar Spanje."

Hoe reageerden jouw ouders daarop?

"Ze hebben nooit gezegd: 'Leer een echt vak.' Het was ook niet nodig, want ik had snel succes."

Ze waren wel verrast dat ik het in me had. Op een podium werd ik een totaal ander iemand, iemand waarvan ik zelf ook niet wist dat die in mij zat. Mijn moeder was mee naar die eerste talentenjacht. Na afloop keek ze me aan en zei: 'Wie was dat?' Nadien won ik meer talentenjachten en binnen een jaar werd ik gevraagd voor de musical *Cats* en stond ik in Carré. Mijn ouders zagen dat ik het naar mijn zin had en succes had. Ze genoten net zo hard als ik en waren trots. Dat maakte het makkelijker."

Wat leerde succes je?

"Succes is fantastisch, maar je moet het altijd relativëren. Joop van den Ende leerde me met beide voeten op de grond te blijven staan. Hij zei: 'Morgen belt Henk van der Meijden je en die noemt je een musicalster. Dat mag je niet ontcrachten, want mensen die de krant lezen moeten denken dat je een ster bent. Maar verwacht niet dat je bij ons backstage als een ster wordt behandeld. Hier ben je gewoon hard aan het werk en moet je acht shows per week doen.' Als je je buiten het theater als een ster gedraagt, vinden mensen al snel dat je kapesones hebt. Alleen als je je normaal gedraagt, hou je het lang vol in de showbusiness."

Over lang volhouden gesproken, je bent al ruim twintig jaar samen met Marcel. Wat heeft de liefde je geleerd?

"Je moet driehonderd keer per dag tegen je geliefde zeggen: 'Ik hou van je.' En je moet eerlijk zijn. Toen we net met elkaar omgingen heb ik tegen Marcel gezegd: 'Ik weet niet wat ik over vijf jaar voel, maar ik beloof je wel de waarheid.' Aan die regel houden we ons nu al 23 jaar." ►

Levensloop Stanley Burleson

- 1966 op 1 september 1966 geboren in Zaandam
- 1985 gaat op zangles
- 1986 wint talentenjacht in Groote Keeten
- 1987 eerste musicalrol in *Cats*
- 2000 wint voor het eerst John Kraaijkamp Musical Award (rol van de Dood in *Elisabeth*). Tot nu toe heeft hij de prijs vijf keer gewonnen
- 2001 soloalbum *Geef me de ruimte*
- 2003 krijgt relatie met collega Marcel Visscher
- 2017 ontvangt Gouden Genesis Penning voor zijn uitzonderlijke talent
- 2018 regisseert *Houdini Experience* voor illusionist Hans Klok
- 2021 - 2023 speelt de Geest in musical *Disney's Aladdin*
- 2024 huwelijk met Marcel Visscher
- 2026 voorstelling *Ons Pap wil bij de Revue* van Jon van Eerd

FOTO'S: ROY BEUSKER (4)

1970

1978

Uit het leven van Stanley Burleson

Stanley met zijn man Marcel Visscher

Met Simone Kleinsma in *Moeder, ik wil bij de Revue*

'Ik leef nu een groter deel van de dag in het moment'

Jullie zijn twee jaar geleden getrouwd. Waarom zo lang gewacht?

"Ik vond trouwen altijd iets ouderwets. Moet je tegenover een gemeentebestuurder zeggen: 'Ik beloof je trouw tot de dood ons scheidt.' Daar geloof ik dus niet in, ik geloof in de waarheid. En ik had moeite met het idee dat het dan 'de mooiste dag van mijn leven' moest worden. Hoezo? Wordt het daarna alleen maar minder dan? Ook heb ik te veel huwelijken zien stranden. In 2023 waren Marcel en ik twintig jaar samen. Onze liefde voor elkaar was zo groot, ik dacht: Hoe kunnen we een volgende stap zetten? Trouwen is één van de beste beslissingen van mijn leven geweest. Het heeft onze relatie enorm verdiept. We hadden ook zo'n perfecte huwelijksdag. We genieten daar nog steeds van."

Dus toch de mooiste dag van je leven?

"Haha. Op dat moment zeker. Maar het wordt elke dag beter. Ik ben nog niet wakker of ben alweer aan het gillen van de lach. Marcel is zo grappig, positief en lief voor iedereen. Met hem is elke dag een feest. Ik heb zo'n mazzel."

Onlangs werd je 60. Wat leer je van ouder worden?

"Toen ik 50 werd, dacht ik: Oh jee, over tien jaar word ik 60. Ik vond dat erg heftig klinken. Maar nu het zover is, heb ik er vrede mee. Ja, vroeger zag ik er beter uit en was ik fitter. Ik vind het jammer dat ik dat toen niet beseftte. Als ik nu foto's van mezelf als twintigjarige zie, denk ik: Waarom was ik destijds zo onzeker? Ik zag er toch prima uit? Het voordeel van ouder worden is dat je je daar niet meer zo druk over maakt."

Ben je nu gelukkiger dan toen?

"Ik denk het wel. Ik leef nu een groter deel van de dag in het moment. En vroeger was alles gefocust op wat nog komen ging. Alles moest beter en meer. Deed ik een leuke show, ging ik toch auditie doen voor een betere rol. Of voor een beter betaalde klus. Natuurlijk is die ambitie nodig om te groeien als artiest, maar daardoor vergat ik soms te genieten van het moment. Ik heb geleerd dat het leven om het nu draait. Als je je dat dagelijks inprent, kijk je veel beter om je heen. Mensen die ziek worden, zeggen vaak: 'Ik heb zo gehaast geleefd. Pas nu kijk ik anders naar het leven.' Iedereen snapt dat. Maar als we het allemaal zo goed snappen, waarom doen we dat dan niet als we nog gezond zijn? Mijn levensmotto is daarom: Leef alsof vandaag je laatste dag op aarde is!" ●

Musical Nights

Vanaf september 2026 komt de concertshow *Musical Nights* na zes seizoenen met een nieuwe editie in vijftien theaters door het hele land. Begeleid door een liveband brengt een wisselende line-up van musicalsterren de grootste musicalklassiekers en moderne hits

uit, onder meer *MAMMA MIA!*, *Moulin Rouge*, *The Phantom of the Opera*, *Ciske de Rat*, *Tarzan*, *The Lion King* en *We Will Rock You*. Stanley Burleson is onderdeel van de wisselende cast.

Speellijst: nm-production.com/tickets

